

סובת עגל הזהב של הוליבוד מאשר לאל-הים.

על אי בודד

כל צופה קולנוע בחר לו ביום מן הימים אחת מאלילות הבד, עמה היה מבכר לבלות כמה ימים ולילות על אי בודד. אולם גם לכוכבות הזוהר יש חלומות משלהן בכיוון זה, ונראה שהן לא היו בוחרות דוקא ב"צופה הממוצע כשותף לאי הבודד. הוכחה ברורה לכך ניתנה השבוע, כשארה גארדנר, אחת מאלילות הבד האלוהיות ביותר, סיימה את עבודתה בהסרסת סרט אכזזטי באר טליה, בשם הסוכה הקטנה, שנושאו: שני גברים ואשה הנקלעים לאי בודד. בהזדמנות זאת נשאלה ארה, את מי היתה מעדיפה לארח עמה, לו היתה נקלעת לאי בודד במציאות.

תשובתה היתה די מפתיעה. היא לא כללה את בעליה הקדומים: מיקי רוני, ארטי שאו ופרנק סינטרה, גם לא את אהובה הנוכחי. ראשון ברשימה היה עדלי סטיבנסון, ה"מועמד הדימוקרטי לנשיאת ארצות הברית. אחריו באו לפי הסדר: הסופר ארנסט הי מינגווי, השחקן יול (עשרת הדברות) בריינר, המשורר וההיסטוריון רוברט (אני) קלאו (דיוס) גרייבס, המחזאי טנסי (דרך הטבק) ויליאמס, הצייר סלבודר דלי ואלברט, איש הבר באחד הברים של הוליבוד.

מי יטפל בכיכב? עתונאי זריו לא התעצל, מיהר לודא אם חלומותיהם של שבעת המועמדים, עולים בקנה אחד עם שאיפותיה של ארה. אמר עדלי סטיבנסון: "הבחירה מחניפה לי. היכן נמצא האי?"

ארה גארדנר
מי מוכן עמה?

לארנסט המינגווי היתה תוכנית מסורסת יותר: "אני אשתדל להיפטר מכל השאר, או לפחות להעסיקם בתפקידי שעשועי." יול בריינר רק ציין: "נעים לי מאוד להיות פליט בחברה כה מכובדת, ואילו אלברט, הברמן הודיע שהוא אורז את חפציו.

האחד ששקל את האפשרות בריצינות היה רוברט גרייבס: "ארה היא ברשימת הנשים עמן הייתי רוצה להיפלט לאי בודד, ואינני חושב שיהיו אלה חיים רעים. את המינגווי אעסיק בדיג וציד, ואילו ביול בריינר אשתמש לשם התמחות בהודיה." דלי השיב: "הייתי מעדיף לפגוש באי בודד את האמן טורנר, משום שהוא הצייר הגרוע בעולם." טנסי ויליאמס נשאר רק לסכם: "אני אמלא את חובתי בנאמנות. יתכן שאוכל לשמור על הכלבים."

סרטים רובוט מקולקל

המחר תמיד יבוא (חן, תליאביב; ארצות הברית) מטפל בבעיה, שהוליבוד כבר הציגה אותה בעשרות גוסחות שונות: בעית הרובוטים. אלה הם האנשים הרגילים, בעלי המשפחות השקטות והרגילות, החיים ב"מסגרת שקטה ורגילה, חיים משעממים וחד-גוניים. ביום מן הימים הם נוכחים, שהפכו לרובוטים בעלי סדר חיים מחושב וקבוע. הוליבוד יצרה גם כמה יצירות מצוינות על נושא זה. טובי שבא הטענה, עם שירלי בות, היה ניתוח דרמטי משכנע של בעיה זו. המחור תמיד יבוא אינו נמנה עם היצירות המצויינות מסוג זה, אך גם לא עם הגרועות. פרד מקמורי הוא בעל בית-חרושת ל"צעצועים, המייצר באופן סמלי רובוטים הנעים והמדברים ממש כמוהו. הוא גם אב למשפחה חמודה, שכל אחד מבניה עסוק בבעיותיו הוא, אינו מתפנה לשים לב לאב הקשיש. ראש המשפחה נדחק לקרן זווית. האשה (צ'ואן בנט) דואגת בעיקר לילדיה. **תרופה בדוקה.** באחד הימים נפגש פרד בידויה ותיקה (ברברה סטנוויק), עובדת משרדו לשעבר, שעזבה איתו משום שאהבה אותו בלי ידיעתו. הגורל, או הבמאי, מפגיש אותם בכמה הזדמנויות חשודות, המ"עוררות בלב בנו של פרד את החשד שאביו בוגד באמו.

יותר מאוחר מתחיל האב עצמו לחשוד בעובדה זו, מסביר איתה בכך שחיי-הרובוט נמאסו לו. בניו אינם מהססים כמוהו, נפגשים עם ברברה, משתכנעים בצדקת מע"שיו של אביהם. אולם ברברה משתכנעת גם היא, עוזבת את העיר, מפעילה בכך מחדש את מנגנון הרובוט.

זהו סרט סולידי חסר יומרות, שנעים לראותו. ביחוד יהנו ממנו נשים החושדות שבעליהן עומדים לבגוד בהן. כי הסרט מוצא גם תרופה לבעיה. כדי למנוע בעד הרובוט מלהתקלקל, יש לטפל בו ביתר תשומת לב, לשמנו בשמן-הסיכה של האה"בה. או אין חשש ממעצורים.

הוליבוד עגל הזהב

שעה שחיילי ישראל לחמו בסיני, ניתנה ההזדמנות לרבבות צופי קולנוע בארצות הברית לחזות מקרוב בקרבות בסיני. אוסיים היה שונה במקצת. הם התנהלו בחברות, מסרות אבנים ומרכבות רתומות לסוסים. היו אלה הקרבות שהתנהלו במדבר סיני לפני כ-3600 שנים, וששוחזרו בסרטו של הבמאי סטיל בלאונט דה-מיל, עשרת הדברות. במשך 43 שנים יצר דה-מיל שבעים סרטיים, הדריך רבבות שחקנים, הלהיב צופים בכל רחבי תבל, שמספרם כפול כמעט ממספר אוכלוסית הע"לם. השם דה-מיל הוא אחד משמות הבמאים היחידים, המו"כרים בקרב צופי הקולנוע, בעיקר הודות לסדרת סרטי-ענק על נושאים תנ"כיים, שי הראשון בהם היה עשרת הדברות. הוא הופק ב-1923, נקטל על ידי הביקורת בשל היותו "בלתי מהוקצע, גם והמוני ובלתי מוסרי", אולם הפך לסרט קופה.

ההסרטה המחודשת של סרט זה, שחלקה נערך במצרים, זכתה לתגובה קצת יותר נלהבת של הביקורת. אנשי כמורה בני כל הדתות, כולל רבנים, שהתנגדו עד כה להתגלמות שליחויות דתיות בכשרן של כר"כבות הוליבוד, קיבלוהו בהתלהבות כגורם מתנן ומסייע לדת.

דברות מקוצרים. לאחר עבודות הכנה של למעלה משלוש שנים, העסקת רבבות ניצבים והוצאת 26 מליוני דולרים הגיע סוף סוף הסרט לסיומו. יול בריינר משחק בו את תפקיד פרעה וגיון קרדין את תפקיד אהרון. לתפקיד משה עצמו בחר דה-מיל את צ'רלטון הסטון, בגלל דמיונו למשה של מיכאל אנג'לו. הוא בחר אפילו בבנו של הסטון לשחק את משה בתובה. השבוע, ניצב במאי הדמל במסיבת עתרים נאים במנהטן, הודיע תניגית: "המאבק בין הכוחות שיוצגו על ידי משה ואלה שיוצגו על ידי פרעה נמשך גם כיום... עשרת הדברות (המופיעים בסרט מקוצרים וחררי-טים בכתב כנעני על הלוחות) אינם רק חוקים. הם החוק, הם הדרך לחרות ה"אנושית". לאחר זאת הודיע דה-מיל על ויתורו על כל הכנסותיו מהסרט לטובת קרן מיוחדת למטרות צדקה, דת וחינוך. למרות זאת, גם המבקרים וגם אנשי הדת לא היו מוכנים להסכים שאלוהים היה ה"מפיק של עשרת דברות הסרט. הם תמנו לדעת אם לבסוף יעשה הסרט פחות ל"

מפעל "ידיעות אחרונות"

ספר מפואר

שכל אחד ירצה לרכוש
ספר שיישאר למזכרת
למאבק הגבורה של צה"ל
ספר שיפאר כל ספריה
בכל בית בישראל

"ידיעות אחרונות" מגיש לקוראים ולכל אזרחי ישראל

האלבום המפואר של דוד בן-גוריון

המופיע בהוצאת "עיינות"

אלבום זה, שבו משתקפת כל ההיסטוריה של העם המחדש את חייו במולדתו, מימי העליה, המאבק, הקמת המדינה, מלחמת השחרור ומערכת סיני, כולל מאות צילומים

מודפסים על:

- נייר אילוסטרציה עבה
- פורמאט גדול (28x27)
- כריכת עורית לבנה מפוארת

האלבום יימכר בחנויות במחיר של

10 ל"י

לקוראי "ידיעות אחרונות"

4.800 ל"י

דמי הרשמה 1.500 ל"י

ההרשמה התחילה השבוע בכל תחנות ההרשמה בארץ